

C187 Konvencija o promotivnom okviru zaštite na radu, 2006

Konvencija o promotivnom okviru zaštite na radu (Napomena: Stupila na snagu: 20.09.2009.)

Konvencija: C187

Mjesto: Ženeva

Datum usvajanja: 15.06.2006.

Sjednica Konferencije: 95.

Klasifikacija predmetne oblasti: Zaštita na radu

Oblast: **Zaštita na radu**

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

Nakon što ju je sazvalo Upravno tijelo Međunarodne kancelarije rada, i nakon što se u Ženevi sastala na svojoj devedesetpetoj sjednici 31. maja 2006. godine,

Uviđajući da postoji veliki broj povreda, bolesti i smrtnih slučajeva na radu, i potrebu da se radi na njihovom smanjenju, i

Prisjećajući se da je zaštita radnika od bolesti i povreda nastalih radom jedan od ciljeva Međunarodne organizacije rada kao što je naznačeno u Ustavu MOR-a, i

Prepoznajući da povrede, bolesti i smrtni slučajevi imaju negativan efekat na produktivnost i na privredni i društveni razvoj, i

Uvažavajući stav III(g) Filadelfijske deklaracije, koji kaže da Međunarodna organizacija rada ima obavezu da širom svijeta promoviše programe kojima će se postići adekvatna zaštita života i zdravlja radnika na svim radnim mjestima, i

Uzimajući u obzir MOR-vu Deklaraciju o fundamentalnim principima i pravima na radu i njen dodatak iz 1998. godine, i

Uvažavajući Konvenciju o zaštiti na radu, 1981 (br. 155), Preporuku o zaštiti na radu, 1981 (br. 164), i ostale akte Međunarodne organizacije rada vezane za promotivni okvir zaštite na radu, i

Prisjećajući se da je promocija zaštite na radu dio programa Međunarodne organizacije rada „Dostojanstven rad za sve“, i

Prisjećajući se Zaključaka o aktivnostima MOR-a vezanih za standarde iz oblasti zaštite na radu – globalnu strategiju, koju je usvojila Međunarodna konferencija rada na svojoj 91. sjednici 2003. godine, posebno vezano za davanje prioriteta zaštiti na radu u nacionalnim programima, i

Naglašavajući važnost stalne promocije nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja, i

Nakon što su odlučili da usvoje određene prijedloge vezane za zaštitu na radu, što je bilo četvrta tačka dnevnog reda sjednice, i

Nakon što su utvrdili da će ovi prijedlozi imati oblik međunarodne konvencije,

Dana 15.06.2006. godine usvaja sljedeću Konvenciju, koja se naziva Konvencija o promotivnom okviru zaštite na radu, 2006

I. DEFINICIJE

Član 1

U svrhu ove konvencije:

(a) termin **nacionalna politika** se odnosi na nacionalnu politiku o zaštiti na radu i radnom okruženju koja je izrađena u skladu sa principima člana 4 Konvencije o zaštiti na radu, 1981 (br. 155);

(b) termin **nacionalni sistem zaštite na radu** ili **nacionalni sistem** se odnosi na infrastrukturu koja omogućava osnovni okvir za implementaciju nacionalne politike i nacionalnih programa iz oblasti zaštite na radu;

(c) termin **nacionalni program zaštite na radu** ili **nacionalni program** se odnosi bilo koji nacionalni program koji uključuje ciljeve koji se trebaju ispuniti u određenom vremenskom periodu, prioritete i aktivnosti koje će unaprijediti zaštitu na radu, kao i sredstva za procjenu napretka;

(d) termin **nacionalna kultura prevencije u oblasti bezbjednosti i zdravlja** se odnosi na kulturu u kojoj se pravo na bezbjedno i zdravo radno okruženje poštuje na svim nivoima, gdje vlada, poslodavci i radnici aktivno učestvuju u stvaranju bezbjednog i zdravog radnog okruženja kroz sistem definisanih prava, odgovornosti i dužnosti, i tamo gdje se princip prevencije smatra najvišim prioritetom.

II. CILJ

Član 2

1. Svaki član koji ratifikuje ovu Konvenciju treba da promoviše stalna poboljšanja zaštite na radu da bi se spriječile povrede, bolesti i smrtne posljedice na radu, tako što će izraditi nacionalnu politiku, sisteme i programe u konsultacijama sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Svaki član treba da preduzme aktivne korake ka postepenom ostvarenju bezbjednog i zdravog radnog okruženja kroz nacionalni sistem i nacionalne programe zaštite na radu uzimajući u obzir principe naznačene u aktima Međunarodne organizacije rada koji su vezani za promotivni okvir zaštite na radu.

3. Svaki član, u konsultacijama sa najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika, treba periodično da razmotri koje se mjere mogu preduzeti da se ratifikuju relevantne konvencije MOR-a vezane za zaštitu na radu.

III. NACIONALNA POLITIKA

Član 3

1. Svaki član treba da promoviše bezbjedno i zdravo radno okruženje izradom nacionalne politike.

2. Svaki član će na svim relevantnim nivoima promovirati pravo radnika na bezbjedno i zdravo radno okruženje.

3. Prilikom izrade nacionalne politike, svaki član, u svjetlu nacionalnih uslova i praksi i u konsultaciji sa najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika, treba da promoviše osnovne principe kao što je procjena profesionalnog rizika ili opasnosti, borba protiv profesionalnih rizika i opasnosti na njihovim izvorima, i razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja koja uključuje informisanje, konsultacije i obuku.

IV. NACIONALNI SISTEM

Član 4

1. Svaka članica treba da uspostavi, održava, razvija i periodično ocjenjuje nacionalni sistem zaštite na radu u konsultacijama sa najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni sistem zaštite na radu između ostalog treba da uključuje:

(a) zakone i propise, kolektivne sporazume tamo gdje je to prikladno, i ostale relevantna akta o zaštiti na radu;

(b) organ ili tijelo, ili organe ili tijela, odgovorne za zaštitu na radu, a koji su za to određeni u skladu sa nacionalnim pravom i praksom:

(c) mehanizme kojima će se osigurati poštovanje nacionalnih zakona i propisa, uključujući i inspeksijske sisteme; i

(d) načine za promociju saradnje na nivou preduzeća između rukovodstva, radnika i njihovih predstavnika kao suštinskog elementa preventivnih mjera na radnom mjestu.

3. Tako gdje je to prikladno, nacionalni sistemi zaštite na radu trebaju da uključe:

(a) nacionalno tripartitno savjetodavno tijelo, ili tijela, koje se bavi pitanjima zaštite na radu;

(b) informisanje i savjetodavne usluge o zaštiti na radu;

(c) obuku iz zaštite na radu;

(d) usluge zaštite na radu u skladu sa nacionalnim pravom i praksama;

(e) istraživanje iz oblasti zaštite na radu;

(f) mehanizam za sakupljanje i analizu podataka o profesionalnim povredama i bolestima, uzimajući u obzir relevantne akta MOR-a;

(g) saradnju sa relevantnim programima osiguranja ili socijalne zaštite koji pokrivaju profesionalne povrede i bolesti; i

(h) mehanizme podrške za progresivno poboljšanje zaštite na radu u mikro preduzećima, malim i srednjim preduzećima i u neformalnoj privredi.

V. NACIONALNI PROGRAM

Član 5

1. Svaka članica treba formulirati, implementirati, nadzirati, ocijeniti i izvršiti periodičnu reviziju nacionalnog programa zaštite na radu u konsultacijama sa najreprezentativnijim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni program treba da:

(a) promovira razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja;

(b) doprinese zaštiti radnika uklanjajući ili umanjujući, što je više moguće, profesionalne opasnosti i rizike, u skladu sa nacionalnim pravom i praksama, da bi se spriječile profesionalne povrede, bolesti i smrtni slučajevi i da bi se promovisala bezbjednost i zdravlje na radnom mjestu.

(c) bude formulisan i revidiran na osnovu analize stanja zaštite na radu u zemlji, uključujući i analizu nacionalnog sistema zaštite na radu;

(d) uključi ciljeve i pokazatelje napretka; i

(e) ima podršku, gdje je to moguće, bilo kojeg drugog komplementarnog nacionalnog programa i plana koji će pomoći u ostvarenju bezbjednijeg i zdravijeg radnog okruženja.

3. Nacionalni program treba biti što šire objavljen i podržan i pokrenut od strane najviših državnih organa, koliko je to moguće.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 6

Ova Konvencija ne mijenja bilo koju međunarodnu konvenciju ili preporuku iz oblasti rada .

Član 7

Formalne ratifikacije ove konvencije treba da budu prosljeđene generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada radi registracije.

Član 8

1. Ova Konvencija je obavezujuća samo za one članice Međunarodne organizacije rada čije ratifikacije budu registrovane kod generalnog direktora Međunarodne kancelarije rada.

2. Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon što se kod generalnog direktora registruju dvije ratifikacije članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija će stupiti na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci nakon registracije ratifikacije.

Član 9

1. Članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može je otkazati deset godina nakon njenog stupanja na snagu, aktom dostavljenom generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada na registraciju. Takvo otkazivanje stupiće na snagu godinu dana nakon registracije.

2. Svaka članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju i koja, u toku jedne godina nakon isteka desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom paragrafu, ne iskoristi pravo na otkazivanje omogućeno ovim članom, će biti obavezana na još jedan period od deset godina, i nakon toga može otkazati ovu Konvenciju unutar prve godine nakon svakog desetogodišnjeg perioda pod uslovima iz ovog člana.

Član 10

1. Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada treba da obavijesti sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i otkazivanjima koje su dostavile članice Organizacije.

2. Prilikom obavještanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije koja je dostavljena, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama kojeg datuma Konvencija stupa na snagu.

Član 11

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada će generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija dostaviti na registraciju, u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija, sve podatke o svim ratifikacijama i otkazivanjima koji su registrovani.

Član 12

Kada to bude smatralo neophodnim, Upravno tijelo Međunarodne kancelarije rada će Generalnoj konferenciji predstaviti izvještaj o realizaciji ove Konvencije i ispitaće potrebu da se na dnevni red stavi pitanje njene revizije.

Član 13

1. Ukoliko Konferencija usvoji novu Konvenciju kojom se vrši revizija stare onda, ukoliko to nova konvencija drugačije ne kaže:

(a) ratifikacija od strane člana nove Konvencije sama po sebi podrazumijeva trenutno otkazivanje ove Konvencije, bez obzira na odredbe člana 9, ako i kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu;

(b) od dana kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu, ova Konvencija neće više biti otvorena članicama za ratifikaciju.

2. Ova konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u svojoj trenutnoj formi i sadržaju za one članice koji su je ratifikovali, ali nisu ratifikovali novu Konvenciju.

Član 14

Engleska i francuska verzija teksta ove Konvencije su podjednako mjerodavne.